ſalomonis dicitur:vbi rex ille ad oꝛandũ ſtare conſueue
rat:⁊ ideo ex eiuſ noie cognominabat:Solẽt aũt poꝛtic⁹
q̃bus templũ cingebat ex noie templi vocari. Si aũt fili⁹
dei in tẽplo in quo caro brutoꝛũ aialiũ offerebat ãbulaſ
voluit:q̃tomagis noſtrã orõnis domũ in qua caro ⁊ ſã
guis eius ↄſecratur viſitare gaudebit. THEO. Sata
gas tu quoq3 dũ hyems iminet.i.vita preſens turbinib⁹
iniquitatis cõcuſſa ſpũales encenias tui tẽpli celebrare:
ſemꝑ renouando teipm.⁊ aſcenſiões in coꝛde tuo diſpo
nẽs:tũc ieſus erit p̄ſto tibi in poꝛticu ſalomonis:pacificũ
ſtatum tibi tribuẽs ſub tegmine ꝓpꝛio.in ſeculo aũt futu
ro nemo renouatõis ſolẽnia pficere poterit. AVG. Qꝛ
ergo iudei friguerãt a diligẽdi charitate ⁊ ardebãt nocẽ
di cupiditate:nõ accedebãt ꝓſequẽdo:ſed ꝑmebãt perſe
quendo.vnde ſequit:circũ.er.eũ iu.⁊ dixe. ei: Quouſq3
ani.no.tollis? Si tu es chri.dic no.palam.nõ veritatẽ de
ſiderabant:ſed calumniam pꝛeparabant. CHRI.
Opera eni eius in nullo incuſare valentes:captionẽ quã
dã ex verbis cupiebãt iuenire:⁊ iuere puerſitatẽ illoꝛu3
nã cũ per ſermonẽ erudit dicũt ei: Quod ſignũ oſtendis.
Cũ aũt per opera demõſtrat dicũt ei:Si tu es chriſt⁹ dic
nobis palã.quaſi ſemꝑ ad ↄtrariũ ſtantes.ſed ⁊ plenum
odio erat qd̓ dicũt. Dic nobis palã. Et nimirũ ipſe palã
omnia dicebat in feſtiuitatibus ſemꝑ aſſiſtẽs:⁊ nihil oc
culte loquebatur ſ3 ⁊ adulatõis verba pmittũt dicentes
Quouſq3 aiam noſtrã tollis:vt.ſ.eũ ꝓuocãtes aliquam
captionẽ inueniãt. ALCV. Cauſant enim ꝙ aios eoꝛũ
incertos ⁊ ſuſpẽſos dimittẽdo tolleret qui venerat vt ani
mas ſaluaret. AVG. Querebãt aũt audire a domino
Ego ſũ chriſtus. ⁊ foꝛtaſſe de xp̃o ſm hoiem ſapiebãt:ſ3
diuinitatẽ xp̃i in ꝓphetis nõ intelligebãt. ⁊ ſic ſi diceret:
Ego ſũ xp̃s:ſm ꝙ illi ſapiebãt de ſemine dauid:calũnia/
renẽ ꝙ ſibi arrogaret regiã ptãtem. ALCV. Et ſic co
gitabãt eũ tradere ptãti preſidis ad puniẽdu:qſi cõtra au
guſtũ ipium vſurparet:quare dñs ita tpauit rñſionẽ vt ẽt
calũniatoꝛũ oꝛa ↄcluderet:⁊ qꝛ xp̃s eſt fidelibus pãder3
⁊ de hoie querẽtibus diuinitatis myſteria narrat. vñ ſe/
quit: Rñdit eiſ ie. Lo. vo. ⁊ nõ credi. ope. q̃ ego fa. i no. pa.
mei: hec teſti. phi. de me. CHR. Quia enim ſimulabãt
a ſolo verbo ſe ſuaderi q̃ a tot opibus nõ ſũt ſuaſi: argu/
it maliciã eoꝝ. q. d. Si opibus nõ creditiſ: q̃liter vbiſ cre
detis. ⁊ quare nõ credãt oſtendit ſubdens. Sed vos non
creditis qꝛ non eſtis ex ouibus meis. AVG. Hoc aũt
dixit: qꝛ videbat eos ad ſempiternũ interitũ pꝛedeſtina/
tos: ñ ad vitã eternã ſui ſanguinis pꝛecio cõpatos: oues
enim ſũt credendo: paſtoꝛẽ ſequẽdo. THEO. Poſtq̃
vero dixerat: Nõ eſtis ex ouib⁹ meis. Coſeq̃nter induxit
eos vt oues eius efficiãtur dicẽs: Oues mee vo. me. au/
diũt. ALCV. i. pꝛeceptis meis ex animo obediũt. Et
ego cognoſco eaſ. i. eligo. Et ſequũtur me: h̓ mãſuetudiniſ
⁊ innocẽtie viã incedẽdo: ⁊ poſt ad gaudia eterne vite in/
trẽdo. vñ ſeq̃tur: Ego vitã eternã do eis. AVG. Iſta
ſũt paſcua de q̃b⁹ ſupꝛa dixerat: Et paſcua inueniet. bona
paſcua vita eterna dicit̃. ibi nulla herba areſcit: totũ vi/
ret. Uos aũt calũniã ꝓpterea queritis: qꝛ de vita pꝛeſẽti
cogitatis: Sequit̃: Et nõ pi. in eternũ. Subaudi tanq̃ eis
dixerit. Uos pibitis in eternũ: qꝛ nõ eſtis ex ouib⁹ meis.
THE. Sed qũo videmus iudã periſſe: qꝛ nõ ꝑmanſit
vſq3 ad finẽ. Chriſtus aũt de pſeuerantibuſ hoc dixit. Nã
ſiq̃s ſeꝑatur ab ouiũ grege: deſinẽs ſequi paſtoꝛẽ: confe/
ſtim incurrit periculũ. AVG. Quare aũt nõ peãt ſub
dit: ⁊ nõ rapiet eas q̃ſq̃ de manu mea. De illis enim oui
b⁹ de q̃b⁹ dr̃: Nouit dñs qui ſũt eius: nec lupus rapit: nec
fur tollit: nec latro interficit. Securus ẽ de numero illoꝝ
qui pꝛo eis nouit q̃d dedit. HILA. vij. de trini. Con/
ſcie ptãtis hec vox ẽ: at vero vt in natura licet dei: tamen
ex deo intelligẽda ẽ eius natiuitas ſubiecit: Pater meus
quod dedit mihi: maius omnib⁹ ẽ. Nõ occultat ex patre
eſſe ſe natũ. qd̓ enim a patre accepit: accepit naſcẽdo: non
poſtea. AVG. Nõ enim creſcẽdo: ſed naſcẽdo equaliſ
ẽ: q̃ ſemꝑ natus ẽ de pr̃e filius: de deo deus. Hoc eſt ergo
quod dedit mihi pater: qd̓ maius omnibuſ ẽ: vt. ſ. ſiz verbũ eius: vt ſim vnigenitus filius eius: vt ſim ſplendoꝛ lu
cis eius. Ideo ergo nemo rapit oues meaſ de manu mea
qꝛ nec de manu patris mei. vñ ſeq̃tur: Et nemo põt rape
de manu patris mei: Si manũ intelligamus ptatẽ vna ẽ
patris ⁊ filij ptãs: qꝛ vna diuinitas. Si aũt manũ intelli/
gamus filiũ: manus patriſ ẽ ipſe filius: quod nõ ita dictũ
ẽ tanq̃ deus pater habeat coꝛpoꝛis mẽbꝛa: ſed q̃ ꝑ ipſu3
facta ſũt omnia. Nã ſolẽt ⁊ hoies dicere manuſ ſuaſ eẽ ali
os hoies ꝑ quos faciũt quod volũt. Aliquãdo ⁊ ipſum
opus hois man⁹ hois dicitur: quod fit per manũ: ſicut di
cit̃ quiſq3 agnoſcere manũ ſuã cũ id quod ſcriptũ ſit agno
ſcit. hoc aũt loco manũ patris ⁊ filij itelligim⁹ ptãtem: ne
foꝛte cũ hic manũ patris ipſum filiũ dictum acceperim⁹
icipiat carnalis cogitatio ẽt filij querere filiũ. HILA.
vij. de trinita. Ut eni per coꝛpoꝛalẽ ſignificationẽ: virtutẽ
poſſis eiuſdẽ noſſe nature: cõmemoꝛata ẽ filij man⁹: ma/
nus patris: qꝛ natura ⁊ virtuſ patris eẽt in filio. CHR.
Deinde vt no eſtimes qꝛ ipſe quidẽ ibecillis ẽ. ꝓpter pr̃is
autem virtutẽ in toto ſunt oues ſubdit: Ego ⁊ pater vnu3
ſumus. AVG. Utrũq3 audi: ⁊ vnum: ⁊ ſumus: ⁊ cha/
rybdi ⁊ a ſcylla liberaberis. Quod dixit vnu3 liberat te
ab arrio: q̃ dixit ſumus: liberat te a ſabellio. Si vnu3: nõ
ergo diuerſum: ſi ſumus: ergo pater ⁊ filius. AVG.
vij. de trinita. Unũ enim ſumus. dictu3 ẽ: Quod ille: hoc
⁊ ego ſm eſſentiam: non ſm relatiuum. ALCV. viij. d̓
trinita. Hec igitur quia heretici negare non poſſunt: impi
etatis ſue mendacio neganda coꝛrumpũt. tentant enim id
ad vnanimitatis referre conſenſum: vt voluntatis in his
vnitas ſit: non nãe. i. vt nõ ꝑ id qd̓ ſũt ſ3 ꝑ id qd̓ idẽ volũt
vnum ſint: ſed per nature natiuitatem dum nihil deus in
eo ex ſe gignendo eum degenerat vnu3 ſunt. Dũq3 de m a
nu eius non rapiuntur: non rapiuntur de manu patris:
dum in operante ſe operatur pater: dum ipſe in patre: ⁊ i
eo pater eſt. hoc non pꝛeſtat creatura: ſed natiuitas: non
efficit voluntas: ſed poteſtas. non loquitur vnanimitas:
ſed natura. Non negamus igitur vnanimitatem inter pa/
trem ⁊ filium. nam hoc ſolent heretici mentiri: vt cum ſo
lam concoꝛdiam ad vnitate3 non reſpicimus: diſcoꝛdes
eos a nobis affirmari loquantur: ſed audiant quam a no
bis vnanimitas non negatur: Unum ſunt pater ⁊ fili⁹ na
tura: honoꝛe ⁊ virtute: nec natura eadẽ: põt velle diuerſa
Suſtulerunt ergo lapides iudei vt lapidarẽt
eum. Reſpondit eis ieſus: Multa bona opa oſtẽ
di vobis ex patre meo. Propter quod eoꝝ op⁹
me lapidatis? Reſpõderũt ergo iudei: De bono
opere non lapidamus te: ſed de blaſphemia. ⁊ qꝛ
tu homo cũ ſis: facis teipſũ deũ. Reſpondit eis ie
ſus: Nõne ſcriptũ ẽ in lege veſtra: qꝛ ego dixi dij
eſtis? Si illos dixit deos ad quos ſermo dei fact⁹
ẽ ⁊ non poteſt ſolui ſcriptura: quẽ pater ſanctifica
uit: ⁊ miſit in mũdũ vos dicitis qꝛ blaſphemas:
qꝛ dixi filius dei ſum. Si non facio opera patris
mei: nolite credere mihi. Si autẽ facio: ⁊ ſi mihi ñ
vultis credere: operibus credite: vt cognoſcatiſ ⁊
credatis: quia pater in me eſt: ⁊ ego in patre.
AVG. Audierunt iudei: Ego ⁊ pater vnum ſumus.
⁊ non pertulerunt ⁊ moꝛe ſuo duri ad lapides cucurre/
runt. vnde dicitur: Suſtule. lapi. iu. vt lapi. eũ. HILA.
vij. de trini. Nũc hereticoꝝ furoꝛ iam dño in celis ſeden
te pari infidelitate dictis non obedientes: odium impie/
tatis exercent: verboꝛum lapides inijciũt: ⁊ ſi poſſent de
thꝛono eum ſuo in cruce detraherent. THEO. Dñs

autem oſtendens ꝙ nullam iuſtam habebant occcaſionē
furendi aduerſus eum: cōmemorat ſigna que fecerat. naꝫ
ſequitur: Reſpō. eiſ ie. Mul. bo. opera oñ. vo. ex pa. meo
ALCVI. ſ. in ſanitatibus īfirmorū: in exhibitōe doctri
ne ꝛ miraculoꝝ que ex patre oñdi. q꞉ eius gloriā p oia q̄
ſiui: ꝑpter quod coꝝ opus me lapidaſtis: quãuis inuiti
confitētur multa bñficia ſibi īpenſa a xp̄o: ſꝫ quod ō ſua
patriſqꝫ equalitate dixerat: pro blaſphemia deputabant
vñ ſeqtur: Rñ. ei iu. De bo. ope. nō lapi. te: ſꝫ de blaſphe.
ꝛ q꞉ ho. cū ſis: fa. teipſū deū. AVG. Ad hoc rñderūt qō
dixerat: Ego ꝛ pater vnū ſumus. Ecce iudei itellexerunt
quod arriani nō intelligūt. ideo eni irati ſūt: qm̄ ſenſerūt
nō poſſe dici: Ego ꝛ pater vnū ſumus. niſi vbi equalitas
ē patris ꝛ filij. HILA. vij. de tri. Judeus dicit. Cū ſiſ
hō. arriani: Cū ſis creatura. vtriqꝫ aūt dicūt: Facis te deū
Subijcit eni arrianus: Subſtãtie noue ꝛ aliene deū. vt āt
alterius generis deꝰ ſit: aut omnino nec deꝰ. dicit eni: Nō
ē filius ex natiuitate: nō ē deus ex veritate: creatura eſt ꝓ
ſtantior cūctis. CHRY. Dñs aūt nō deſtruxit opinio
nē iudeoꝝ eſtimantiū ꝙ ſe deo parē diceret ſꝫ magis ꝯtra
riū facit. nam ſeqtur: Rñ. eis ie. Nōne ſcrip. ē in lege vr̄a
AVG. i. nobis data. Quia ergo dixi dij eſtis. Deꝰ hoc
dicit ꝑ ꝓphetaꝫ in pſalmo: hoibꝰ. Et legē appellauit dñs
gnālr oēs illas ſcripturas. q̄uis alicubi ſpālr dicat le
gē: a ꝓphetis eā diſtinguēs ſicuti ē. Jn his duobus ꝑcep tī
tota lex pendet ꝛ ꝓphete. Aliquãdo aūt in tria diſtribuit
eaſdē ſcripturaſ: vbi ait. Oportebat ipleri oia que ſcripta
ſūt in lege ꝛ ꝓphetis ꝛ pſalmis de me: Nūc vero ēt pſal
mos legiſ noie nūcupauit: ex q̄bus ſic argumentat: Si il
los dixit deos: ad quos ſer. dei fa. ē ꝛ nō po. ſol. ſcri. quē
pa. ſancti ꝛ mi. in mūdū: ꝛ vos dici. q꞉ blaſphemas: q꞉
dixi: filius dei ſū. HILA. vij. de tri. Demōſtraturꝰ q̄dē
ꝙ ipſe ꝛ pater vnū eēnt: in eo primo icptia ridiculi obpro
brij cōfutatur: ꝙ in reatū vocaret: ꝙ ſe cū hō eēt deū face
ret. Cū eni lex huius nois appellationē ſanctis hoibꝰ de
cerneret: ꝛ ſermo dei idiſſolubilis ꝯfirmaret hãc ipartiti
nois ꝓfeſſionem. Jam ergo nō eſt criminis: ꝙ ſe deū cuꝫ
hō ſit faciat: cū eos qui hoies ſūt: deos lex dixerit. Et ſi a
ceteris hoibus non irreligioſa huius nois vſurpatio eſt
ab eo hoie quē ſanctificauit pater: nō ipudenter vſurpari
videtur: q꞉ dei filiū ſe dixerit: cum precellat ceteros ꝑ id
quod ſanctificatus in filiū ē: beato paulo dicente: ꝙ ꝑe
deſtinatus ē filius dei in virtute ſm ſpiritū ſanctificatiōis
ois eni hec de hoie reſponſio ē ꝙ dei filius: ēt hois filius
ē. AVG. Vel aliter ſanctificauit. i. vt ſanctus eēt gignē
do ei dedit: q꞉ ſanctū eū genuit. Si āt ſmo dei factus ē ad
homines vt dicerent dij: ipſū vbū dei q̄mō ñ ē deus. Si
ꝑ ſermonē dei hoies ꝑticipando fiūt dij: verbum vñ ꝑti
cipatur non ē deus? THEO. Vel ſanctificauit eū: hoc
ē ſanxit ſacrificari pro mundo. Jn quo oñditur ſe nō eſſe
deū ſicut ceteri. nã ſaluū facere mūdū diuinū opus ē: nō
aūt hois deificari per grām. CHRY. Vel interī q̄deꝫ
vt ſuſcipetur ſermo humilius locutus ē: poſtea aūt ad ma
ius eos reduxit dicēs: Si non facio opa patris mei: noli
te credere mihi. per hoc oñdens ꝙ in nullo minor ē patr:
q꞉ eni ſubſtantia eius ipoſſibile erat eis videre: ab opeꝝ
parilitate ꝛ idētitate demonſtrationē eius q̄ ſm virtuteꝫ
idiſſimilitudinis ē tribuit. HILA. vij. de tri. Quid hec
adoptio: q̄d idulgentia nois loci inuenit: ne ex natura dei
filius ſit: cū dei filius ex nature paterne opibus credēdꝰ
ſit: nō exequatur: ac ſimilis eſt deo creatura. Neqꝫ eni na
ture aliene ꝑtās compatur: gerere autem ſe non ſua: ſed
que patris ſūt teſtatur: ne per magnificentiam geſtorū na
ture natiuitas auferatur. Et q꞉ ſub ſacrāmto aſſumpti cor
poris nati ex maria: hois ꝛ dei filius non itelligebatur: fi
des nobis īimatur ex geſtis cū ait: Si aūt facio: ꝛ ſi mi
hi nō vultis credere: opibus credite. Cum enim ſacramē
tū nati hominis intelligentiam diuine natiuitatis ipediat
cum diuina natiuitas omne opus ſuum ſub myſterio aſ
ſumpti hominis exequitur. Faciens igitur opera patris
demonſtrare debuit. quid eēt operibus credendū. Nam
ſequitur: Ut cogno. ꝛ cre. quia pa. in me eſt ꝛ ego in pa.
Hoc eſt illud. Dei filius ſū. hoc eſt illud: Ego ꝛ pater vnū
ſumus. AVG. Non enim filius ſic dicit: Jn me eſt pa
ter: ꝛ ego in illo: quomodo poſſunt dicere homines. Si
enim bene cogitemus: ꝛ bene viuamus in deo ſumus: ꝛ
ꝛ deus in nobis ē: quaſi participantes eius gratiam ꝛ il
luminati ab ipſo. Unigenitus autem dei filius in patre ē:
ꝛ pater in illo tanquā equalis.

Querebant ergo eum apprehendere ꝛ exiuit
de manibus eorum. Et abijt iterum trans iorda
nem in eum locum vbi erat ioannes baptizãs pri
mum: ꝛ manſit illic. Et multi venerunt ad eum: ꝛ
dicebant: quia ioannes quidem ſignum fecit nul
luꝫ. Omnia auteꝫ quecūqꝫ dixit ioannes ď hoc
vera erant: ꝛ multi crediderunt in eum.

BED. Adhuc iudeos incepta dementia perſiſterē euã
geliſta oñdit dicēs: Querebãt ergo eum apprehendere.
AVG. Non credendo ꝛ intelligendo: ſed ſeuiendo ꝛ
occidendo. Tu apprehendas vt habeas illi apprehende
re volebant: vt non haberent. vnde ſequitur: Et exiuit de
mani. eo. Non eum apprehenderūt: quia manus fideſ nō
habuerunt. Sed non erat magnū verbo eijcere carnē ſu
am de manibus carnis. CHR. Cum aūt chriſtus ali
quid magnuꝫ locutus fuerit: recedit velociter: vt ſedetur
eorum furor per abſentiam eius: quod vtiqꝫ ꝛ nunc fecit
vnde ſequitur: Et abijt iteruꝫ trans iordanem in eum lo
cum vbi erat ioannes bapti. primū ꝛ mã. illic. Jdeo hūc
locum euangeliſta cōmemorat: vt diſcas quoniam ꝑpe
abijt: vt recordetur eoruꝫ que illic facta ſunt: ꝛ dicta a io
anne ꝛ teſtimonij illius. BED. Dicit autem. Ubi erat
primum. i. a primeua etate. Demorante autem eo ibi nar
rat: quia multi venerunt ad eum. vnde ſequitur: Et multi
venerunt ad eum ꝛ dicebant: quia ioannes quideꝫ fecit ſi
gnum nullum. AVG. i. nullum miraculum oñdit. Non
demonia fugabat: non cecos illuminauit: nō mortuos ſu
ſcitauit. CHRY. Uide autem qualiter ſyllogiſmos
cōponunt indubitabiles. Joannes quidem dicunt nullū
ſignum fecit: hic autem facit: quare huius preeminentia
oſtenditur. Deinde ne putetur ioannes quia nulluꝫ ſignū
fecit indignus teſtimonio ſubdunt: Omnia autem quecū
qꝫ di. io. de hoc: vera erant. Quaſi dicant: Et ſi nullum ſi
gnum fecerit: tamen de hoc omnia veraciter dixit. ergo
dicunt: Si ioanni credere oportebat: multo magis huic:
cum illius teſtimonio etiam demonſtrationem ſignoruꝫ
habenti. vnde ſequitur: Et multi crederunt in eū. AVG.
Ecce qui apprehenderunt permanentem: non quomodo
iudei volebant apprehendere diſcedentem. Et nos ergo
per lucernam veniamus ad diem: quia ioannes lucerna
erat: ꝛ diei teſtimonium perhibebat. THEO. Notan
dum autem ꝙ crebro dominus educit populos ad ſoli
taria loca: de perfidorum ſocietate eripiens: vt magis
fructificent: ſicut legem veterem daturus eduxit populuꝫ
in deſertum. Myſtice autem recedens a hieroſolymis
dominus hoc eſt a plebe iudaica: ad loca fontes haben
tia ſe transfert. i. ad eccleſiam ex gentibuſ que habet fontē
baptiſmi per quem multi ad chriſtum accedunt: q̄ſi trãſe
untes iordanem.

CA XI.

Erat autem quidam languens laza
rꝰ a bethãia: de caſtello marie ꝛ mar
the ſororum eius. Maria autē erat
que vnxit dominum vnguento ꝛ ex
terſit pedes eiuſ capillis ſuis cuius fra
ter lazarus infirmabatur. Miſerunt ergo ſororeſ
eius ad

eius ad eum dicentes: Domine ecce quem amas
infirmatur. Audiens autē ieſus dixit eis: Infirmi
tas hec non eſt ad mortem: ſed pro gloria dei vt
glorificetur filius dei per eam. Diligebat autem ie
ſus martham ⁊ ſororem eius mariam ⁊ lazarum.

BED. Dixerat euangeliſta dominuʒ trans iordanē abi
iſſe: tacqꝫ lazarū contigit infirmari. vnde dicitur: Erat q̄
dā lan. la. a be. Hinc eſt ꝙ in quibuſdā exēplaribus copu
latiua coniunctō: Et: poſita inuenitur: vt ſequentia verba
ſuperioribus connexa videātur. Interpretatur autem la
zarus adiutus. Inter omes enim mortuos quos dn̄s ſu
ſcitauit: hic magis ab eo adiuuatur: quē nō ſolū mortuuʒ
ſed quadriduanū ſuſcitauit. AV. Inter oīa eni miracu
la que fecit dn̄s lazari reſurrectio precipue predicat. Sʒ
ſi attendamꝰ quis fecerit: delectari debemus potiꝰ ꝙ mi
rari. Ille ſuſcitauit hominē qui fecit hominē. plus enim ē
hominē creare ꝙ reſuſcitare. Infirmabatur aūt in betha
nia lazarus. vnde dicitur: A bethania de caſtello marie
⁊ marthe ſororū eius. Quod caſtellum erat proximū hie
roſolymis. ALCV. Et quia plures femine huiꝰ nomi
nis erant: ne erraremꝰ in nomine oſtenditur ex notiſſima
actione. nam ſequitur: Maria aūt erat que vnxit domi
num vnguento: ⁊ extерſit pedes eiꝰ capillis ſuis: cuiꝰ fra
ter lazarus infirmabat. CHRY. Igitur primū quidem
illud neceſſariū diſcere: qm̄ hec nō fuit illa meretrix que i
luca legitur. Hec enim honeſta fuit ⁊ ſtudioſa circa chriſti
ſuſceptionē. AV. de con. euā. Uel aliter: Hoc dicēs ioā
nes atteſtatur luce: qui hoc i domo pharisei cuiuſdam ſi
monis factū eē narrauit. iā itaqꝫ hoc maria fecerat. Qd̄
aūt in bethania rurſus fecit aliud eſt: qd̄ ad luce narratio
nem non pertinet: ſed pariter narratur a tribus. AV. de
ver. do. Inuaſerat igit lazarū pernicies inimica languo
ris miſerandi hominis: corpus quotidie edax febris incē
dium conſumebat. Aderant autem due ſorores langucn
ti: ⁊ caſum dolentes: iuuenis egrotantis lectulo iugiter in
herebant. vnde de eis mox ſubditur: Miſerūt ergo ſoro.
eius ad eū dicentes: Dn̄e ecce quē amas infirmatur. AV.
ſuper ioannē: Nō dixerūt veni ⁊ ſana. non auſe ſunt dice
re: ibi iube ⁊ hic fiet: ſed tātūmodo: Ecce quē amas infir
matur. q. d. ſufficit vt noueris: nō enim amas: ⁊ deſeris.
CHRY. Per hoc enim ad miſerēdū volunt attrahere
chriſtū: adhuc enim ei quaſi homini intēdebāt. ideo autē
nō iuerūt ad chriſtū ſicut centurio ⁊ regulus. ſed mittunt:
qꝛ vehemēter cōfidebāt de chriſto: ꝓpter multā familia
ritatē: quā habebāt ad eū: ⁊ qꝛ a luctu detinebāt. THE.
Et quia mulieres erant quas nō decet de facili domo exi
re. Multā aūt deuotionē ⁊ fidei magnitudineʒ exprimūt
dicentes: Ecce quē amas infirmatur. tantam enim poten
tiaʒ in dn̄o eē credebāt: ꝙ mirū videretur qualiter viruʒ
ſibi dilectū infirmitas potuerit occupare. Sequitur: Au
diens autem ieſus dixit eis: Infirmitas hec nō eſt ad mor
tē. qꝛ ipſa mors non erat ad mortē: ſed potius ad miracu
lū: quo facto crederent hoīes i chriſtū ⁊ vitarēt verā mor
tem. vn̄ ſequit: Sed pro gloria dei. Ubi ex obliquo dn̄s
deū ſe dixit cōtra hereticos q̄ dicūt: ꝙ filiꝰ dei nō ſit deus
pro gloria ergo cuius dei audi quid ſequit: Ut glorificet
filius dei per eā. ſ. infirmitatē. CHRY. Hoc aūt vt: non
eſt cauſale: ſed euētus. Nā euenit quidē aliūde infirmitas
vſus ē aūt eā i gloriā dei. Sequitur: Diligebat auteʒ ieſus
marthā ⁊ ſoro. eiꝰ ma. ⁊ lazarū. AV. Ille languens: ille
triſtes: oēs dilecti. Habebāt ergo ſpem quoniam dilige
bantur ab eo qui ē dolentiū conſolator: languentium ſa
nator. CHRY. Per hoc etiam erudit nos euāgeliſta nō
triſtari ſiqua infirmitas facta fuerit circa bonos viros: ⁊
dei amicos.

Ut ergo audiuit quia infirmabatur tunc qui
dem manſit in eodem loco duobus diebus. Dein
de poſt hec dicit diſcipulis ſuis eamus in iudeam
iterum. Dicunt ei diſcipuli Rabbi: nunc querebāt
te iudei lapidare: ⁊ iterum vadis illuc? Reſpondit
ieſus: Nōne duodeciʒ ſunt hore diei: Siquis am
bulauerit in die non offendit: quia lucē huius mū
di videt. Si autem ambulauerit in nocte offendit:
quia lux non eſt in eo.

ALCV. Dominus nunciata infirmitate lazari quouſ
qꝫ quadriduū compleretur: ſanare diſtulit vt mirabilius
ſuſcitaret. vnde dicitur: Ut auteʒ audiuit quia infirmaba
tur: tunc quidem manſit in eodem loco duobus diebus.
CHRY. vt ſcilicet expiraret ⁊ ſepeliret̄ ⁊ dicāt: Quo
niam fetet vt nullus poſſet dicere quoniam nondum de
functum eum ſuſcitauit. Sed ſtupor fuit ⁊ non mors. Se
quitur: Deinde poſt hec dicit diſcipulis ſuis. Eamus in
iudeam iterum. AVG. Ubi pene fuerat lapidatus: quia
propterea inde diſceſſiſſe videbatur ne lapidaretur. Di
ſceſſit enim vt homo. Sed in redeundo quaſi oblitus in
firmitatem: oſtendit poteſtatem. CHRY. Nuſquā au
tem alibi dominus predixit diſcipulis quo iturus eēt: ſed
hic predicit: quia formidabant vehementer: vt non repen
tes eos conturbet. Nā ſequitur: Dicunt ei diſcipuli: Rab
bi: nunc querebant te iudei lapidare: ⁊ tu iterum vadis il
luc: formidabant pro eo ⁊ pro ſeipſis. nondum eniʒ erāt
in fide firmati. AVG. Cum autem vellent dare conſili
um homines deo: diſcipuli magiſtro: corripuit eos. vnde
ſequitur: Reſpondit ieſus: Nonne duodecim hore ſunt
diei. Ut enim diem ſe oſtenderet duodecim diſcipulos
elegit. In hoc autem verbo non ipſum iudam: ſed ſucceſ
ſorem eius preuidebat. Iuda enim cadente ſucceſſit mat
thias: ⁊ duodenarius numerus māſit. Hore ergo illuſtrē
tur a die: ⁊ per horarū predicationem credat mundus in
diem. Me ergo ſequimini: ſi non vultis offendere. vnde
ſubdit: Siquis ambu. in die. non offendit: quia luceʒ hu
ius mundi videt. Siquis autem ambu. in nocte offendit:
quia lux non eſt in eo. CHRY. q. d. qui ſibi nihil conſci
us eſt nequicie: nihil patietur verſutie. Qui vero mala
agit patietur. Itaqꝫ non oportet formidare: nihil eniʒ di
gnū morte geſſimus. Uel aliter: Siquis lucem huiꝰ mun
di videt: ſecurus ē: multomagis qui mecuʒ ē: niſi amoue
rit ſe a me. THEO. Quidam vero hunc diem intelli
gunt tempus precedens paſſionem: noctem vero ipſam
paſſionē. Dicit ergo eis. Dū dies ē. i. dū nōdū iminet tem
pus paſſionis: non offendetis. Non enim vos perſeqnē
tur iudei. Cum autem nox venerit paſſionem propriam
dico: extunc noctem poſſidebitis anguſtiarum.

Hec ait: ⁊ poſt hec dicit eis: Lazarus amicus
noſter dormit: ſed vado vt a ſomno excitem eum.
Dixerunt ergo diſcipuli eius: Domine ſi dormit:
ſaluus erit: Dixerat autem ieſus de morte eius: illi
autem putauerunt quia de dormitione ſomni di
ceret. Tunc ergo ieſus dixit eis manifeſte: Lazarꝰ
mortuus ē: ⁊ gaudeo propter vos vt credatis qm̄
non eram ibi. Sed eamꝰ ad eum. Dixit ergo tho
mas qui dicitur didymus ad condiſcipulos: Ea
mus ⁊ nos ⁊ moriamur cum eo.

CHRY. Poſita vna ꝓfortatiōe diſcipulorū: hic alio mō
eos ꝓfortat oñdēs qm̄ n̄ hieroſolymā debēt ire: ſʒ i betha
niā. vn̄ dr̄: Hec ait: Et pꝰ hoīc illis. Lazarꝰ amicꝰ nr̄ dor
mit: ʒ vado vt a ſōno excitē eū. q. d. Nō eo rurſus diſpu
taturꝰ ꝯ iudeos: ſʒ amicū noſtrū excitaturꝰ: ꝓp hoc ꝗ dic:
Amicꝰ nr̄: vt oñdat neceſſariū ſuū aduētū. AV. Qd̄ āt di
xit dormit: verū dixit. dn̄o dormiebat: hoībꝰ mortuꝰ erat
q̄ eū ſuſcitare nō poterāt. Nā dn̄s tāta facilitate excitabat
de ſepulchro: quāta tu excitas dormiētē de lecto. Ergo ſʒ

potentiam ſuam dixit dormientē: ſicut ⁊ apoſtolus dicit:
De dormientibus autē nolo vos ignorare. dormiētes ap
pellauit: quia reſurrecturos prenunciauit. Sed quomo-
do intereſt in ipſis q̄ quotidie dormiūt ⁊ exurgūt: quid q̄ſ
q̄ʒ videat in ſomnis: alij ſentiunt leta ſomnia: alij torquē
tia: Sic vnuſquiſq̄ʒ cū cauſa ſua dormit: cū cā ſua ſurgit.
CHRY. Diſcipuli aūt impedire voluerunt eius aduē-
tū in iudeam. vnde ſequitur: Dixerunt ergo diſcipuli eiꝰ:
Domine ſi dor. ſal. erit. Solet eniʒ eē ſomnus egrotantiū
ſalutis indicium. q. d. Si dormit non igitur vtile eſt: ꝙ tu
vadas ad excitandum eū. AV. Quomodo ergo intelle-
xerunt diſcipuli ſic reſponderunt. vnde ſequitur: Dixerat
autē ieſus de morte eius. illi vero putauerūt ꝙ de dormi
tione ſomni diceret. CHRY. Si vero quis dicat: quō
non cognouerunt diſcipuli mortuū eē ab eo quod dixit:
Uado vt excitē illū. ſtultum enim erat eum ire per tot ſta-
dia: vt lazaruʒ a ſomno excitaret. Jſtud dicemus: qm̄ eſti
mabant hoc enigma eē qualia multa loquebatur. AV.
Quia ergo obſcure dixerat: Dormit: manifeſtat quod di
xerat. vnde ſequit: Tūc ergo dixit eiſ ie. mani. Laza. mor.
ē. CHRY. Non autē hic adiecit: Uado vt reſuſcitē eū.
non enim volebat verbis predicere quod per opera de-
bebat certificare: vanā gloriā vbiq̄ʒ nos fugere docens:
Et ꝙ non oportet ſimpliciter promittere. Sequit: Et gau-
deo ꝑpter vos vt credatis: quoniā non eram ibi. AV.
Eger enim nō mortuus fuerat nūciatꝰ: ſed quō lateret eū
qui creauerat: ad cuius manus aīa morietis exierat. Ait
ergo: Gaudeo ꝑpter vos vt credatis: qm̄ nō erā ibi. vt iā
inciperent admirari: qr dominus poterat dicere mortuū
quod nec viderat: nec audierat. Ubi meminiſſe debemꝰ
ꝙ adhuc etiā ipſorū diſcipulorū miraculis edificabat fi-
des: non vt eſſe inciperet: ſed vt que ceperat creſceret: qō
ergo dicit: Ut credatis: intelligendū ē vt ampliꝰ robuſtiuſ
q̄ʒ credatis. THE. Jntellexerūt aūt quidā hoc ſic: Gau-
deo inquit pro vobis. nā cū illic ñ extiterī: confert ad ma-
ioritatē fidei veſtre: quoniā ſi aſtitiſſem egrotātē curaſſem
quod cēt modicū ſignū ad mee virtutis indiciū. quia vō
me abſēte ſuperuenit mors: potius in fide mea corrobo-
ramini: cū videbitis me poſſe et defunctū putreſcētē reſu
ſcitare. CHRY. Jgitur omnes diſcipuli quidem time-
bant iudeos: ſuper alios vero thomas. vnde ſequitur: Di
cit ergo thomas qui dicitur didymus ad condiſcipulos
Eamus ⁊ nos ⁊ mori. cū eo. Jnfirmior enim erat alijs et
infidelior: poſtea omnibus fortior factꝰ eſt ⁊ irreprehenſi
bilis: qui ſolus orbē terrarū percurrit: ⁊ in medijs plebi-
bus voluebatur volentibꝰ eū interficere. BED. Uel ca
ſtigati diſcipuli ſuperioribus domini verbis non auſi ſūt
vltra contradicere. Sed thomas pre omnibꝰ ſocios hor-
tatur: vt irent ⁊ morerentur cum eo. Jn quo magna eiꝰ vi-
detur eſſe conſtantia. Sic eni loquebatur: quaſi facere po
ſſet q̄ alios hortabat: imemor ſue fragilitatis ſicut ⁊ petrꝰ.

Uenit itaq̄ʒ ieſus: ⁊ inuenit euʒ quattuor dieſ
iam in monumēto habentē. Erat autem bethania
iuxta hieroſolymā quaſi ſtadijs quindeciʒ. Mul
ti autem ex iudeis venerant ad martham ⁊ mariā
vt conſolarentur eas de fratre ſuo. Martha ergo
vt audiuit: quia ieſus venit occurrit illi: maria autē
domi ſedebat. Dixit ergo martha ad ieſuʒ: Domi
ne ſi fuiſſes hic: frater meus non fuiſſet mortuus.
Sed et nūc ſcio quia quecūq̄ʒ popoſceris a deo
dabit tibi deus. Dicit illi ieſus: Reſurget frater tu
us. Dicit ei martha: Scio quia reſurget in reſurre
ctione in nouiſſimo die. Dicit ei ieſus: Ego ſuʒ re
ſurrectio ⁊ vita. Qui credit in me etiam ſi mortuꝰ
fuerit viuet: ⁊ omnis qui viuit ⁊ credit in me non
morietur in eternum. Credis hoc? Ait illi: Utiq̄ʒ
domine: Ego credidi: quia tu es chriſtus filiꝰ dei
viui qui in hunc mundū veniſti.

ALCV. Dominus ad hoc venire diſtulerat: vt quadri
duum impleretur: vt lazarus glorioſius reſuſcitaretur.
vnde dicitur: Uenit itaq̄ʒ ie. ⁊ inue. eū qua. di. iā in mo. ha
bentē. CHRY. Manſerat enim dominꝰ duobus diebꝰ
⁊ ante duos dies venerat nuncius. Jn qua die lazarus ē
defūctꝰ: ipſe autē quarta die acceſſit. AV. De quattuor
autē diebus multa dici poſſunt. Diuerſis eni modis vna
res ſignificari pōt: Eſt enim vnus dies mortis quem hō
trahit de mortis propagine. Sed ⁊ legē naturalē trāſgre
diuntur homines: ecce alter dies mortis. Lex etiā ſcriptu
re data ē diuinitus per moyſen ⁊ ipſa contēnitur. Adde
tertiū diē mortis. venit euangeliū ⁊ ipſum trāſgrediuntur
homines. Ecce quartꝰ dies mortis: etiā ad tales excitan
dos dominus non dedignatur accedere. ALCV. Aliť
Primū peccatū extitit latio in corde: ſecūduʒ conſenſus:
tertiū factū. quartū cōſuetudo. Sequitur: Erat au. be. iu
xta hiero. quaſi ſtadijs. xv. CHRY. Quod erat milia
ria duo. Hoc autē inducitur ad oſtendendū ꝙ cōgruū fu
it multos iudeorū a hieroſolymis adeſſe. vnde ſubditur:
Multi autē ex iu. vene. ad ma. ⁊ mar. vt cōſo. eas de fra.
ſuo. Sed quō iudei cōſolabātur dilectas a chriſto: cū iaʒ
ſtatuiſſent ꝙ ſiquis chriſtū confiteretur extra ſynagogam
fieret. Sʒ propter calamitatis neceſſitatē: aut quaſi nobi
les has mulieres reuerentes eas conſolabantur: aut qr
hi aderant qui non mali erant. multi enim ex ipſis crede
bant. Hoc aūt dicebat euangeliſta: ad oſtendendū ꝙ laza
rus vere mortuus erat. BED. Nōdū autē dn̄s caſtellum
introierat. vnde adhuc extra caſtellū poſito occurrit mar
tha. vnde ſequitur: Martha au. vt au. qr ie. ve. occurrit il
li. Maria au. do. ſe. CHRY. Non aūt aſſumit ſororem
obuiā chriſto vadens. Uult enim ſingulariter chriſto loq̄
⁊ quod factū ē ei ānūciare. cū vero eā i bonā ſpem duxit:
Tūc abijt ⁊ vocauit mariā. THE. Primo itaq̄ʒ nō pan
dit ſorori: volēs aſtantes hoc latere: qm̄ ſi ꝑcepiſſet maria
chriſtū accedere: obuiā iret ⁊ comitarētur eā preſentes iu
dei: qbꝰ notū fore aduētū ieſu martha nolebat. Sequitur
Dixit aūt martha ad ieſuʒ: dn̄e ſi fu. hic fra. me. nō fuiſſet
mortuꝰ. CHRY. Credebat eniʒ i chriſtū: ſʒ nō vt opor
tebat. nōdū eniʒ cognoſcebat: qm̄ deus erat: ⁊ ideo dice
bat: Si fuiſſes hic: frater meꝰ non fuiſſet mortuus. THE.
Quaſi diffidens quoniam etiam abſens ſi vellet: poſſet
prohibere mortem fratris ſui. CHRY. Nondum ēt co
gnoſcebat ꝙ propria virtute hoc faceret: qō apparet ex
hoc quod ſubditur: Sed ⁊ nunc ſcio quia quecūq̄ʒ popu
ſceris a deo dabit tibi deus: vt de virtuoſo quodaʒ ⁊ ap
probato viro loquens. AV. Non autem dicit ei: Rogo
te vt reſuſcites fratrem meū. vnde enim ſciebat: ſi fratri eiꝰ
reſurgere vtile fuerat: hoc tm̄ dixit: Scio quia potes ſi
viſ facere: vtrū facias: iudicij tui eſt: nō preſūptionis mee.
CHRY. Dominus autem vtraq̄ʒ que nō cognoſcebat:
eam docuit. vnde ſequitur: Dixit ei ie. reſur. fra. tuus. Nō
dixit petam vt reſurgat: ſed ſi diceret: Non indigeo adiu
torio: a meipſo omnia facio: valde fuiſſet graue mulieri:
ſed hoc dicere: Reſurget: medium erat. AVG. Ambigu
um autem fuit ꝙ dixit Reſurget. Non enim ait Mō. ⁊ iō
ſequitur: Dicit ei mar. Scio quia reſurget in reſurrectiōe
in nouiſ. die. De illa reſurrectione ſecura ſum: de hac icer
ta ſum. CHRY. Audierat autem mulier multa a xp̄o
de reſurrectione loquēte. dominꝰ aūt manifeſtiꝰ ſuaʒ oſtē
dit auctoritatē. nā ſubdit: Dicit ei ie. Ego ſum reſur. ⁊ vi.
oñdēs qm̄ nō indiget: alio adiutorio. ſi enim alio adiuto
rio indiget: q̄liter erit reſurrectio? Si vero ipſe eſt vita:
non loco circūcluditur: ſed vbiq̄ʒ exiſtens poteſt ſanare.
ALCV. Jdeo ego ſum reſurrectio: quia vita ꝑ quē nūc
cū alijs reſurget per eūdē pōt ⁊ mō reſurgere. CHRY.

Jlla ergo dicente quecũqꝫ petieris: ipſe dicit: Qui cre. in
me etiam ſi moꝛ. fue. vi. oſtendens quoniã ipſe ẽ tributoꝛ
bonoꝛũ: ⁊ ab ipſo opoꝛtet petere: per hoc aũt eius intelle
ctum eleuat. non enim hoc erat ſolum quod querebatur:
vt ſolum lazarũ ſuſcitaret: ſed etiam opoꝛtebat eaꝫ ⁊ qui
pꝛeſentes erãt diſcere reſurrectionem. AV. Dicit ergo:
Qui cre. in me ẽt ſi moꝛ. fu. in car. Uiuet in anima: donec
reſurget caro nunꝙ poſtea moꝛitura. Nã vita aie fides ẽ.
Sequitur: Et omnis qui vi. in car. ⁊ cre. in me. etiã ſi mo
riatur' ad tẽpus pꝛopter moꝛtem carnis nõ moꝛieturi eter
num. ALCV. Pꝛopter vitã ſpiritus ⁊ imoꝛtalitate re
ſurrectionis. Sciebat aũt dominus quẽ nihil latet, ꝙ hoc
credebat: ſed confeſſionẽ qua ſaluaretur querit. vnde ſe
quitur: Credis hoc? Ait illi vtiqꝫ domine ego cre. qꝛ tu es
xp̄s filius dei viui qui in hunc mũ. ve. CHRY. Uidet
mihi non intellexiſſe mulier quod dictũ ẽ: ſꝫ quoniã ma
gnũ quid erat intellexit: nõ tñ cognouit quid ẽ: pꝛopterea
aliud interrogata aliud reſpondit. AV. Uel aliter: Qñ
hoc credidi ꝙ filius es dei: credidi qꝛ tu es vita: qꝛ ⁊ qui
credit in te ẽt ſi moꝛiatur viuet.

Et cũ hec dixiſſet: abijt ⁊ vocauit mariã ſoꝛo
rẽ ſuã ſilẽtio dicens: Magiſter adeſt: ⁊ vocat te.
Jlla vt audiuit ſurrexit cito ⁊ venit ad euꝫ nondũ
enĩ venerat ieſus in caſtellũ: ſed erat adhuc in illo
loco vbi occurerat ei marta. Judei ergo q erãt cũ
ea in domo ⁊ cõſolabant eã: cũ vidiſſet mariã qꝛ
cito ſurrexit ⁊ exijt: ſecuti ſunt eã dicẽtes. Quia va
dit ad monumentũ vt ploꝛet ibi. Maria ergo cũ
veniſſet vbi erat ieſus videns eũ: cecidit ad pedes
eius: ⁊ dixit ei: Domine ſi fuiſſes hic nõ eſſet moꝛ
tuus frater meus.

CHRY. Ex virtute ſermonum chꝛiſti interim martha
lucrata eſt luctus diſſolutionem. ea. n. que ad magiſtrum
erat deuotio: nõ permittebat eã ſentire pñtia que luctum
inducere poterãt. vñ dicit: Et cũ hec dixiſſet: abijt ⁊ vo.
ma. ſoꝛo. ſuã ſilẽ. AV. Aduertẽdũ ꝙ ſuppꝛeſſam vocẽ
ſilẽtiũ nuncupauit. nã quõ ſiluit: cũ ſubdat dicens. Magi
ſter adeſt ⁊ vocat te. CHRY. Jõ aũt occulte ſoꝛoꝛẽ vo
cat: ſi enim ſciuiſſent iudei chꝛiſtũ aduenire receſſiſſent: et
nõ fuiſſent teſtes miraculi. AV. Aduertendũ ẽt queãd
modũ euangeliſta non dixerit: vbi vel qñ vel quõ mariã
dñs vocauerit: vt hoc in verbis marthe potiꝰ intelligeret
narrationis bꝛeuitate ſeruata. THEO. Siue ẽt ipſam
chꝛiſti pꝛeſentiã vocationẽ reputauit. q. d. Jnexcuſabile ẽ
vt eo pꝛeſente tu nõ exeas obuiã ipſi. CHRY. Omni
bus aũt aſſidẽtibꝰ illa lugens ⁊ plangẽs nõ expectauit ad
ſe venire magiſtrũ neqꝫ dignitatem ſeruauit: neqꝫ a luctu
detẽta ẽ ſed ſurgens confeſtim obuiauit. vñ ſequitur: Jlla
vt audi. ſurre. cito ⁊ ve. ad eũ. AV. Ex quo patet ꝙ non
illã pꝛeueniſſet martha ſi ei notus fuiſſet aduentus ieſu.
Sequitur. Nondũ enĩ venerat ie. in caſtel. ſed erat adhuc
in loco vbi occurrerat ei martha. CHRY. Uacantius
enim ibat: vt non videat inijcere ſeipſũ miraculo: ſꝫ roga
ri ab alijs. Hoc igitur vult occulte euangeliſta inſinuare:
aut qꝛ cito currebat: vt anticiparet eũ veniẽtẽ. venit auteꝫ
nõ ſola: ſed oẽs trahẽs iudeos. vñ ſequit: Judei igi. q̄ erãt
i domo cũ ea: ⁊ cõſola. eã. cũ vidiſ. ma. qꝛ cito ſurre. ⁊ ex
it ſecuti ſũt eã dicentes: qꝛ va. ad mo. vt ploꝛet ibi. AV
Hoc pertinuit ad euãgeliſtã narrare vt videamꝰ que occa
ſio fuerit ꝙ plures ibi eſſent: quãdo lazarus reſuſcitatus
ẽ: vt tã grande miraculũ quadriduani moꝛtui reſurgentis
teſtes plures inueniret. Sequitur: Maria ergo cuꝫ veniſ.
vbi eẽt ieſus: vidẽs eũ ceci. ad pedes eius. CHRY. Fer
uentioꝛ hec ſoꝛoꝛe erat: nõ eni turbã verecũdata ẽ: nec ſu
ſpitionẽ timuit quã de chꝛiſto iudei habebãt: cũ aliqui ini
micoꝛũ chꝛiſti intereſſent: ſed oĩa cõtẽpſit humana pꝛeſen
te magr̃o ⁊ ſoli ſe dabat ei q̄ ad magiſtrũ honoꝛi. THE.
Quãuis ẽt ſe diminute videbat habere, dicẽs: Dñe ſi fuiſ
ſes hic fra. meꝰ nõ fuiſ. moꝛ. ALCV. q. d. Dũ nobiſcũ pꝛe
ſẽs fuiſti: nõ moꝛbus: non infirmitas aliqua apparere au
ſa ẽ: apud quas vita nouerat habitarẽ ſiue hoſpitari. AV.
de ver. do. O infidelis conuentio te adhuc poſito in ſecu
lo lazarus amicꝰ moꝛitur. Si amicus moꝛitur inimicꝰ qd
patietur. parum ẽ ſi nõ tibi ſoli ſupi ſeruiũt. Ecce tuũ dile
ctũ inferi rapuerũt. BED. Non aũt oĩa dixit maria que
martha ꝓtulerat: qꝛ conſueto hominũ moꝛe lachꝛymis:
nõ oĩa que voluit ⁊ in aĩo habuit pꝛoferre potuit.

Jeſus ergo vt vidit eã ploꝛantem ⁊ iudeos q
venerant cũ ea ploꝛantes īfremuit ſpiritu ⁊ turba
uit ſeipſꝫ ⁊ dixit: Ubi poſuiſtis eũ? Dicũt ei: Dñe
veni ⁊ vide. Et lachꝛymatꝰ ẽ ieſus. Dixerũt ergo
iudei: Ecce quõ amabat eũ. Quidã aũt ex ipſis di
xerũt: Nõ poterat hic q aperuit oculos ceci nati
facere vt hic nõ moreret. Jeſus ergo rurſũ fremẽſ
in ſemetipo: venit ad monumẽtũ. Erat aũt ſpelũ
ca: ⁊ lapiſ ſuppoſitꝰ erat ei. Ait ih̄s. Tollite lapidẽ
Dicit ei martha ſoꝛoꝛ eiꝰ q moꝛtuſ fuerat: Dñe iã
fetet: quadriduanus ẽ. n. Dicit ei ieſus: Nõne dixi
tibi: qm̃ ſi credideris videbis gloriã dei? Tulerunt
ergo lapidem.

CHRY. Marie loquentis nihil chꝛiſtꝰ loquit: neqꝫ ea di
cit que ſoꝛoꝛi dixerat. turba enim aderat multa ⁊ nõ erat
tẽpus illoꝛũ verboꝛũ. Sed condeſcẽdit ⁊ humiliat: huma
nã naturã denudãs: qꝛ eniꝫ miraculũ magnũ erat futuruꝫ
⁊ multos per id lucraturus ſua cõdeſcẽſiõe attrahit teſteſ
⁊ humanã mõſtrat naturã vñ dicitur: Jeſus ergo vt vidit
eã ploꝛãtẽ: ⁊ iu. qui ve. cũ ea plo. infre. ſpũ ⁊ turba. ſemet
ipſũ. AV. Quis eniꝫ eũ poſſet niſi ipſe turbare? Turba
tus ẽ xp̄s: qꝛ voluit. eſuriuit: qꝛ voluit in illiꝰ ptãte erat ſic
vel ſic affici vel nõ affici. Uerbũ eni aiaꝫ ſuſcepit: ⁊ carnẽ
totiꝰ hoĩs ſibi coaptans: in perſone vnitate naturaꝫ: ac p
hoc vbi ſũma ptãs ẽ: ſꝫ voluntatis nutũ turbat īfirmitas
THE. Ad appꝛobandã eni cõditionẽ humanam iubet
ei quod ſuũ ẽ ꝓſequi: necnõ iniũgit ei virtute ſpũſſancti il
lãqꝫ cõpeſcit. Hec aũt cũcta naturã pati dñs cõminet: cũ
appꝛobãdo ꝙ hõ verus ⁊ non apparens fuerat: tũ etiaꝫ
nos monẽdo: ac metã meſticie ⁊ iocũditati iponẽdo. Naꝫ
ex toto nec cõpati nec merere ferinũ: ac hoꝛũ exuberãtia
muliebꝛe. Sequitur: Et dixit. vbi poſuiſtis eũ. AVG.
de ver. do. Non ſolũ ſepulti ignoꝛare credi debuerat: ſed
fidẽ populi appꝛobare volebat. CHRY. Non eni vult
ipſe ſe inĩcere: ſed oĩa ab alijs diſcere ⁊ rogatus facere vt
ab omni ſuſpitione eripiat ſignuꝫ. AV. lib. lxxxiij. que.
Quod ⁊ interrogat vocationẽ noſtrã que fit in occulto ar
bitroꝛ ſignificare. Pꝛedeſtinatio eni noſtre vocatiõis oc
culta ẽ: cuius ſecreti ſignũ ẽ interrogatio dñi quaſi neſciẽ
tis cum ipſi neſciamus: vel ꝙ ignoꝛare ſe peccatoꝛes alio
loco dominus oſtendit dicens: Nõ noui vos. qꝛ in diſci
plina ⁊ pꝛeceptis eiꝰ nõ ſunt peccata. Sequitur: Dicunt ei
dñe veni ⁊ vide. CHRY. Nondum enim aliquod ſignũ
reſurrectionis monſtrauerat: vnde ita videbatur iturus
vt lachꝛymaturus: non vt reſuſcitaturus. ꝓpter hoc ei di
cũt: Ueni ⁊ vide. AV. Uidet aũt dñs qñ miſeret: vñ illi
dicitur: Uide humilitatẽ meaꝫ ⁊ laboꝛem meuꝫ: ⁊ dimitte
oĩa peccata mea. Sequitur: Et lachꝛyma. ẽ ie. ALCV.
Quia fons pietatis erat: flebat pꝛo parte humanitatis:
quem reſuſcitare poterat per potentiam diuinitatis. AV.
Quare autem fleuit chꝛiſtus: niſi quia homines flere do
cuit. BED. Eſt autem hominum cõſuetudo caros ſuos
moꝛtuos lugere. Secundum hanc conſuetudinem iudei
dominum flere putabant. vnde ſubditur: Dixerunt ergo
iu. Ecce quõ ama. eũ. AV. Quid ẽ amabat eũ. Nõ veni
vocare iuſtos: ſed peccatoꝛes ad penitẽtiã. Sequtur. Qui

dã aũt ex ipſis dixe. Non pote. hic q̃ ape. ocu. ceci nati fa
cere vt hic non moreret: Plus ẽ qđ facturus ẽ: vt mortu⁹
ſuſcitet. CHRY. Erãt aũt ex inimicis eius qui hoc di
xerunt. Ex quib⁹ igit oportebat eius admirari virtutem:
ex his ei detrahũt. ſ. ex illuminatione ceci nati quaſi nec
illo miraculo facto. In hoc ẽt ſe oſtendũt ẽẽ corruptos: qꝛ
nondũ chriſto adueniẽte ad monumẽtũ: preaſſumũt accu
ſationes nõ expectantes rei finẽ. Sequit: Jeſus ergo rur.
fremẽs in ſemetipſo ve. ad monu. Studioſe euãgeliſta fre
quenter dicit ꝙ lachrymatus ẽ ꝙ fremuit: vt diſcas ꝙ ve
re noſtrã naturã induit. Quia eni hic magis alijs euange
liſtis magna de eo loquitur: etiã in reb⁹ corporalibus hu
millora dicit. AV. Fremas aũt ꝛ in te: ſi diſponis reuiui
ſcere: oi homini dicit ꝙ premitur peſſima conſuetudine.
Sequit: Erat aũt ſpelũ. ꝛ lapis ſuperpoſit⁹ ei. Mortuus
ſub lapide: reus ſub lege. Lex enim q̃ data ẽ iudeis in lapi
de ſcripta ẽ. Oẽs aũt rei ſub lege ſũt: iuſto aũt nõ ẽ lex po
ſita. BED. Eſt autẽ ſpelũca rupis cauata. Porro mo-
numentum dicitur eo ꝙ mentẽ moneat: hoc eſt vt mortu
os ad memoriã reuocat. Sequitur: Ait ieſus tollite lapi
dem. CHRYSO. Sed quare non lapide iacente fecit
reſuſcitari. Nõne poterat qui corpus mouit mortuũ voce
etiã multomagis lapidẽ mouere. Non aũt hoc fecit vt coſ
teſtes faciat miraculi: vt non dicãt quod in ceco dixerãt:
Non eſt hic. Manus eni ꝛ acceſſus ad monumẽtum teſta
bantur ꝙ ipſe eſt. AV. Myſtice aũt dicit: Remouete la-
pidem: remouere legis pondus: gratiã ꝑdicare. AV. lib.
lxxxiij. que. In quo puto illos ſignificare q̃ venientibus
ad eccleſiã ex gentib⁹: onus circũciſionis iponere vole-
bant: vel eos qui in eccleſia corrupte viuunt: ꝛ offenſioni
ſunt credere volẽtib⁹. AV. de ver. do. Jã autem maria ꝛ
martha ſorores lazari q̃ xpm frequẽter mortuos reſuſci
taſſe viderant fratrẽ ſuũ poſſe reſuſcitare penitus nõ cre-
debãt. Nam ſequit: Dicit ei mar. ſo. ei⁹ q̃ mortu⁹ fue. Dñe
iã fetet q̃dridua. n. ẽ. THE. Hoc aũt martha tanq̃ diffi
dẽs dicit: veluti ipoſſibile credẽs poſſe fratrẽ ſuſcitari:
ob dierũ diuturnitatẽ. BED. Uel hec verba nõ ſunt de
ſperationis ſẓ poti⁹ admirationis. CHRY. Sed hoc ẽt
qđ dicit: valet ad obſtruẽdũ indeuotos: vt ꝛ miraculũ te
ſtẽtur man⁹ tollẽtes lapidẽ: ꝛ audit⁹ vocẽ audiẽs xpi: ꝛ vi
ſus videntiũ lazarũ exir: ꝛ odorat⁹ fetorẽ recipiẽſ. THE.
Chriſtus aũt rememorat mulieri ea de q̃b⁹ ſecũ collocuterat
ꝛ pene vt obliuiſcẽti loq̃tur. vnde ſequitur: Dicit ei ieſus:
Nõne dixi ti. qm̃ ſi credi. videbis gliã dei. CHRY. Nõ
eni memor erat mlier ei⁹ qđ xps dixerat: Qui credit i me
ẽt ſi mortu⁹ fuerit viuet: ꝛ diſcipul' q̃dẽ dixit: Ut glificet fi
li⁹ dei i ea. hic aũt gliã dei de p̃re dicit. Infirmitates enim
eorũ qui audiebãt cã erãt differẽtie eoꝝ q̃ dicebãt. Nole
bat dñs iteruz turbare aſtãtes: ꝛ iõ dicit: Uidebis gliam
dei. AV. In hoc aũt ẽ gloria dei qꝛ ꝛ fetẽtẽ ꝛ quadridua
num reſuſcitat. Seq̃tur: Tulerunt ergo lapidem. ORI.
Mora tollẽdi lapidẽ adiacẽtẽ ex ſorore defuncti cauſata
ẽ. Niſi. n. dixiſſet: Jã fetet: ẽ. n. quadriduan⁹: nõ diceretur:
Dixit ieſus: tollite lapidẽ. Suſtulerũt g̃ lapidẽ: nũc ergo la
pidẽ: nũc g̃ lõge tardi⁹ ablat⁹ ẽ. Comodũ ẽ igit nihil inter-
ponere iter iuſſa ieſu. ꝛ ipſoꝝ executionẽ.

Jeſus aũt eleuatis ſurſuẓ oculis dixit: Pater
gratias ago tibi qm̃ audiſti me. Ego aũt ſciebam
qꝛ ſemper me audis: ſed ꝑpter populũ q circũſtat
dixi: vt credãt qꝛ tu me miſiſti. Hec cuẓ dixiſſet vo
ce magna clamauit: Lazare veni foras. Et ſtatim
prodijt qui fuerat mortuus ligatus manus ꝛ pe
des inſtitis: ꝛ facies illius ſudario erat ligata. Di
xit eiſ ieſus: Soluite eũ: ꝛ ſinite abire. Multi ergo
ex iudeis qui venerant ad mariã ꝛ martham ꝛ vi
derãt q̃ fecit ieſus: crediderũt i eum. Quidã aũt ex
ipſis abierũt ad phariſeos: ꝛ dixerũt eiſ q̃ fecit ieſus.
ALCV. Quia xps ſẓ hoiẽ minor erat p̃re ab illo petit
ſuſcitationẽ lazari: atq; iõ ſe exauditũ dicit. vñ dr: Jeſus
aũt ele. ſur. ocu. di. Pr̃ gra. ago. ti. qm̃ au. me. ORI. Ele-
uauit q̃dẽ ſurſũ oculos qm̃ intelligẽtiã hũanã erexit: addu
cẽs illã ꝑ orationẽ ad excelſũ patrẽ. Sẓ ꝛ neceſſe ẽ volẽtẽ
ad exẽplar orationis xpi orare eleuare oculos cordis ſur
ſũ: ac erigere illos a p̃ntib⁹ reb⁹: memoria cogitatiõibus:
atq; intẽtionib⁹. Si aũt digne orãtib⁹ huiuſmodi q̃dam
exprimit a deo de ꝓpria oratiõe ꝓmiſſio: adhuc te loquẽ
te dicã: Ecce aſſum. qđ expedit arbitrari de dño ꝛ ſalua-
tore: erat. n. oratur⁹ ꝓ reſurrectiõe lazari. Sẓ ꝑueniẽs illi
us orationẽ q̃ ſol⁹ bon⁹ pr̃ ẽ: exaudiuit dicẽda. Pro ipleti-
one igit orationis ſubdit gratiarũ actiões dicens: Pr̃ gr̃as
ago tibi: qm̃ audiſti me. CHRY. Hoc ẽ nihil ẽ cõtrariũ
mei ad te. Nõ aũt oñdit ꝙ ipſe nõ potuit: vel ꝙ minor ſit
p̃re: qꝛ hoc ꝛ amicis dr̃ ꝛ honore eq̃lib⁹. Ut aũt oñdat qm̃
nõ idiget orationẽ ſubiũgit: Ego aũt ſcie. qm̃ ſemp me au-
dis. q. d. Ad hoc ꝙ fiat volũtas mea: nõ idigeo orationẽ
ad hoc ꝙ tibi ſuadeã: vna. n. ẽ nr̃a volũtas. hoc aũt obũ-
brate dicit ꝑp auditoꝝ ibecillitatẽ. De⁹. n. nõ ita dignita-
tẽ ſuã reſpicit: vt ad ſalutẽ noſtrã: ꝑpterea excelſa quidem
ꝛ magna: pauca ꝛ ipſa occultata: humilia võ multa circũ
fluũt ei⁹ ſmonib⁹. HILA. iij. de tri. Nõ igit p̃ce eguit.
nobis orauit: ne fili⁹ ignoraret. vñ ſubdit: Sẓ ꝑpter pplẓ
q̃ circũſtat dixi vt credãt: qꝛ tu me miſiſti. Cũ. n. ſibi nõ p̃fi
ceret deꝑcationis ſmo: ad ꝓfectũ tñ nr̃e fidei loq̃bat. Non
iops g̃ auxilij ẽ: ſẓ nos ſum⁹ iopes doctrine. CHRY.
Nõ aũt dixit: vt credãt qm̃ minor ſũ: qm̃ ſine oratiõe non
poſſũ facere: ſẓ qm̃ tu me miſiſti. Nõ dixit: Miſiſti me im
becillẽ ſuitutẽ recognoſcẽtẽ: a meipſo nihil faciẽtẽ: ſed me
miſiſti vt nõ deo cõtrariũ eſtimẽt: nec dicãt: Nõ ẽ ex deo:
ꝛ vt oñdã ſẓ tuã volũtatẽ op⁹ hoc fieri. AV. de ver. do.
Uenit aũt chriſt⁹ ad monumẽtũ i quo lazarus dormiebat
ꝛ nõ tanq̃ mortuũ: ſẓ tanq̃ ſanũ: tanq̃ viuũ: tanq̃ audirẽ pa
ratũ: de ſepulchro protinus uocauit. vnde ſequitur: Hec
cũ dixiſſet: voce magna clamauit: Lazare veni foras. Jõ
dicit nomẽ: ne oẽs mortui cogerẽtur exire. CHRY. Nõ
aũt dixit: Surge tu: ſẓ veni foras. vt viuẽti loquẽs ei qui
mortu⁹ fuerat. Propter q̃d nõ dixit: In noĩe p̃ris mei ve
ni foras: aut reſuſcita eũ pr̃. Sed hec oĩa dimittẽs poſtq̃
orãtis formã accepat: per res auctoritatẽ oñdit: qm̃ ꝛ hoc
ſapientie ſue eſt: per verba q̃dẽ condeſcẽſionẽ: ꝑ res vero
oſtendere poteſtatẽ. THE. Alta vero ſaluatoris vox q̃
lazarũ ſuſcitauit: indiciũ ẽ tube magne ſonature in cõi re-
ſurrectione. Altius ẽt clamauit vt gentiliũ ora refrenet fa
bulantiũ in tumulis ẽẽ animas defunctorum. nam quaſi
foras manentẽ eam aduocat per clamorẽ. Sicut aũt vni-
uerſalis reſurrectio in ictu oculorũ proueniet: ſic ꝛ hec re
ſurrectio ſingularis: ꝛ ideo ſequit: Et ſtatiẓ prodijt q̃ mor.
fue. ligatus. ma. ꝛ pe. inſti. ꝛ fa. ei⁹ ſu. erat ligata. Jã mani
fuit⁹ effectui quod dicit: Uenit hora cum audient defũcti
vocem filij dei: ꝛ qui audierint viuent. ORI. Nam vox
elata ꝛ clamor non inconuenienter dicetur excitaſſe illuẓ
ꝛ ſic adempletũ ẽ quod dixerat: Uado vt excitem eum. Sẓ
ꝛ pater qui filiũ orantẽ exaudiuit ſuſcitauit lazaruẓ: vt ſic
reſurrectio lazari cõe opus ſit filij orantis ꝛ patris exau-
dientis. Sicut enim pater ſuſcitat mortuos ꝛ viuificat: ſic
ꝛ filius quos vult viuificat. CHRY. Exijt autem liga
tus vt non putaretur eſſe phãtaſma. Sed ꝛ hoc quod exi
bat ligatus non minus videbatur ẽẽ q̃ reſuſcitare. Seq̃
tur. Dicit eis ie. ſol. eum. Ut videlicet tãgentes ꝛ ei appro
pinquãtes videant: quia vere eſt ille. Sequitur: Et ſinite
abire: ꝛ hoc propter humilitatem. non enim ducit eũ: ne
q; iubet ſecũ ambulare ad ſui demonſtrationem. ORI.
Dixerat autem ſupra dominus propter populum qui
circũſtat dixi vt credant: quia tu me miſiſti: nullo aũt eo
rum credentẽ hoc dixiſſet: velut aliquis hominũ inſcius
futuroꝝ vnde ad hoc remouendũ ſubditur: Multi er. ex

ſu. qui ve. ad mariã ⁊ mar. ⁊ vide. que fecit: credi. in eum.
Quidã aũt ex ipſis abierũt ad phariſeos ⁊ dixerunt eis
q̃ fecit ieſus. Continet qd ambiguũ ſermo pſens: verum
qui iuerũt ad phariſeos fuerunt ex illis multis qui credi
derãt proponẽtes conciliari chriſto hoſtiliter ſe habẽtes
ad eũ. Uel alij a credentib⁹ irritare volentes inuidũ pha
riſeorũ zelum in ipſũ: ⁊ videtur mihi hoc magis euange
liſtã exprimere velle. multo enim dixit q̃ p̃ hoc qđ vide
runt crediderũt: veluti paucis exiſtentibus alijs de quib⁹
ſubdit: Quidã aũt ⁊c. AV. li. lxxxiij. que. Quãq̃ aut ſm
euãgeliſte hiſtoriã reſuſcitatũ lazarũ plena fide teneamus
tñ in allegoria aliquid ſignificare non dubito: neq̃ cum
res facte allegorizantur geſte rei fidẽ amittunt. AV. ſup
ioan. Omnis quidẽ qui peccat morit: ſed de⁹ magna mi
ſericordia aĩas ſuſcitat: ne moriantur in eternũ. Intelligi
mus ergo tres mortuos quos in corporib⁹ ſuſcitauit ali
quid ſignificare de reſurrectionib⁹ animarũ. GRE. iiij.
mora: Puellam enim in domo: mulierẽ extra portam: in
ſepulchro aũt lazarũ ſuſcitat. Adhuc q̃ppe in domo mor
tuus iacet qui iacet in peccato. Iã quaſi extra portã ducit
cuius iniquitas vſq̃ ad verecundiã publice perpetratio
nis operatur. AV. Uel intus ẽ mors: q̃ cogitatum ma
lũ nõdũ proceſſit in factum. Si aũt ipſum malũ feciſti: q̃ſi
mortuũ extra portã extuliſti. GRE. Sepulture vero ag
gere premitur: qui in perpetratione nequitie ẽt vſu conſue
tudinis preſſus grauatur: ſed hos plerũq̃ diuina gratia
reſpectus ſui lumine illuſtrat. AV. lib. lxxxiij. que. Uel
accipiam⁹ lazarum in monumẽto aĩaz terrenis peccatis
obrutã. AV. ſuper ioan. Et tñ lazarũ dominus amabat.
ſi eni peccatores nõ amaret: de celo ad terras non deſcẽ
deret. Bene aũt de illo qui peccare conſueuerat dicit: Ie
tet. incipit enim habere peſſimã famã tanq̃ odorẽ deter
rimũ. AV. li. lxxxiij. que. Recte ẽt dicit: Quadriduanus
ẽ: vltimũ enim elementorum terra ẽ. ſignificat enim puteũ
terrenorum peccatorũ .i. cupiditatũ carnaliũ. AV. ſup
ioan. Fremuit aũt domin⁹: lachrymauit: voce magna cla
mauit: q̃ difficile ſurgit quẽ moles conſuetudinis premit.
Turbat ſemetipſũ xp̃s: vt tibi ſignificet quõ tu turbari de
beas: cũ tãta mole peccati grauaris ⁊ pmeris. Fides eniz
hominis ſibi diſplicentis fremere debet in accuſatione
malorũ operũ: vt violẽtie penitentis cedat cõſuetudo pec
cãdi. Qñ dicis illud feci: ⁊ pepercit mihi de⁹: euãgelium
audiui ⁊ cõtẽpſi. Quid facio: Iã fremit chriſtus: q̃ fides
fremit: in voce fremẽtis apparet ſpes reſurgentis. GRE.
xxij. mo. Dicitur aũt lazaro: Ueni foras: vt ab excuſatio
ne ⁊ occultatione peccati ad accuſationez ſuã ore proprio
exire prouocet: vt qui intra conſcientiã ſuã abſconſus ia
cet per nequitiã: a ſemetipſo foras exeat per confeſſionez
AV. lib. lxxxiij. que. Q aũt lazar⁹ exijt de monumẽto:
animã ſignificat recedẽtẽ a carnalib⁹ vitijs. Q vero inſtitiſ
obuolutus: hoc ẽ q etiã a carnalib⁹ recedẽtes ⁊ mẽte ſer
uiẽtes legi dei: adhuc tñ in corpore cõſtituti: alieni a mole
ſtijs carnis eẽ nõ poſſum⁹. Q aũt facies ei⁹ ſudario tecta
erat: hoc ẽ q in hac vita plenã cognitionẽ habere nõ poſ
ſumus: q aũt dicit: Soluite eũ ⁊ ſinite abire. hoc ẽ q poſt
hanc vitã auferũtur oĩa velamina vt facie ad faciẽ videa
mus. AV. ſuper ioã. Uel aliter: Qñ cõtẽnis mortuus ia
ces: qñ confiteris: pcedis. Quid eſt enim procedere niſi
ab oculis velut excũdo manifeſtari: Sed vt cõfitearis de
us facit: magna voce clamãdo .i. magna gratia vocando.
Mortuus aũt pcedẽs adhuc ligat⁹ ẽ: confitẽs adhuc reuſ
vt aũt ſoluerẽtur peccata eius miniſtris hoc dixit: Solui
te eũ ⁊ ſinite abire qđ ẽ: Que ſolueritis ſuper terrã erunt
ſoluta ⁊ in celis. ALCV. Chriſt⁹ ergo ſuſcitat: q̃ interi
us per ſeipſũ viuificat. Soluũt diſcipuli: q̃ per miniſteri
um ſacerdotũ abſoluũtur viuificati. BED. Per eos ãt
qui phariſeis annũciauerũt ſignificatur nõnulli q̃ vidẽtes
bona fuorũ dei opa odijs iſequũtur ⁊ ĩfamare conãtur.
Collegerunt ergo pontifices ⁊ phariſei conci
liũ ⁊ dicebant: Quid facimus: Quia hic homo
multa ſigna facit. Si dimittimus eũ ſic: oẽs credẽt
in eũ. Et veniẽt romani ⁊ tollẽt noſtrũ locũ ⁊ gẽtẽ
Unus aũt ex ipſis caiphas noĩe: cũ eẽt põtifex an
ni illius dixit eis. Uos neſcitis quicq̃ nec cogita
tis: q̃ expedit vobis vt vnuſ moriatur homo pro
populo: ⁊ nõ tota gẽs pereat. Hoc aũt a ſemetipſo
nõ dixit: ſed cũ eẽt pontifex ãni illius pphetauit:
q̃ ieſus moriturus erat pro gente. Et non tm̃ pro
gente: ſed vt filios dei qui erãt diſpſi cõgregaret in
vnũ. Ab illo ergo die cogitauerũt vt iterficerẽt eũ
THEO. Decebat admirari ac extollẽ eũ q̃ talia page
bat miracula ipe vero potius conſiliãtur illum occidere
vñ dicit: Collegerũt ergo ponti. ⁊ pha. conſiliũ aduerſus
ie. ⁊ dicebãt: Quid facimus: AV. Nece tñ dicebãt: Cre
dem⁹. Pl⁹ eni pditi hoies cogitabãt quõ nocerẽt ⁊ pderẽt
q̃ quõ ſibi cõſulerẽt ne pirẽt: ⁊ tñ timebãt ⁊ quaſi cõſule
bãt: Dicebãt ei Quid facimuſ: q̃ hic hõ multa ſigna facit
CHRY. Hoiez cũ adhuc vocãt: q̃ tãtã ſuſceperũt ei
deitatis demõſtrationẽ. ORI. Eſt ãt p ea q̃ dicũt ab ipiſ
conſiderare eorũ inſipiẽtiã ⁊ cecitatẽ. Inſipientiã q̃ppe q̃a
teſtificebant illũ ⁊ multa pegiſſe miracula: ⁊ tñ eſtimabãt
ſe poſſe aduerſus eũ emulari: velut nõ poſſe p ſe aduer
ſus eorũ emulatiõ eẽ. Cecitaſ aũt hoc ipz erat ad facientẽ
eni tot miracula ptinebat vt ſe ab eorũ iſidijs eximeret: ni
ſi forte crederẽt q ſigna fecit ⁊ putabãt ea nõ fieri diuina
virtute. Hic quidẽ igit deliberabãt nõ dimittere ipm: opi
nãtes ſe p hoc eẽ impedimẽto volẽtib⁹ credere in eũ. ⁊ ro
manis ne eis auferent terrã ⁊ gentẽ. vnde ſequitur: Si di
mittimus eum ſic omnes credent in eum. ⁊ veni. roma. ⁊
tol. locuz noſtrũ ⁊ gẽtes. CHRY. Hoc dicẽtes populũ
volũt cõcutere vt piclitandũ ex ſuſpitiõe tyrãnidis. q. d.
Si romani viderĩt eũ turbas ducentẽ. ſuſpicabunt nos in
tyrãnidẽ velle ↄſurgeſ ⁊ deſtruẽt noſtrã ciuitatẽ. ſed fictio
erat q̃ dicebant Quid .n. demoſtrabat tale: armigeros
circũferebat ⁊ equitaturas trahebat. Nõne deſerta perſe
quebat: Sz vt nõ putẽtur ob paſſionẽ ſuã hoc dicere: to
tã ciuitatẽ piclitari dicũt. AV. Uel timuerũt ne ſi oẽs i
xp̃z crederẽt: nemo remaneret q̃ aduerſus romanos ciui
tatẽ dei tẽpluq̃ defenderẽt: qm̃ cõtra ipſũ tẽplũ ⁊ cõtra ſu
as paternas leges doctrinã xp̃i eẽ ſentiebãt. tẽporalia er
go perdere timuerũt: ⁊ vitã eternã nõ cogitauerũt. nam ⁊
romani poſt dñi paſſionẽ ⁊ glorificationẽ tulerũt eis ⁊ lo
cũ ⁊ gentes expugnãdo ⁊ trãſferẽdo. ORI. Sz ⁊ hz ana
gogẽ locũ eorũ qui ex circũciſiõe ſũt gentes occupauerũt:
q̃ per eorũ caſum ſalus gẽtib⁹ euenit. loco .n. gentium ro
mani ponuntur ex regnãtib⁹ q̃ regno ſuberãt nũcupatis.
Gens ẽt ab eis ſublata ẽ: q̃ qui fuit populus dei. factus
ẽ nõ populus. CHRY. Cũ aũt illi heſitabãt: ⁊ in ordie
cõſilij proponebant dicentes: quid facim⁹. vñ inuerecũde
⁊ cũ crudelitate clamauit. vnde ſequitur: Un⁹ aũt ex ipſis
caiphas no. cũ eẽt põti. anni illi⁹. AV. Mouere poteſt
quõ dicat põtifex anni illi⁹: cũ dñs cõſtituerit vnum ſum
mũ ſacerdotem: cui mortuo vnus ſuccederet. Sed intelli
gendũ eſt per ambitiones ⁊ contentiones iter iudeos po
ſtea conſtitutũ eẽ plures fore pontifices: q̃ per annos ſin
gulos vicibus miniſtrarent: ⁊ forte etiam in vnũ ãnũ plu
res adminiſtrabãt qb⁹ alio anno alij ſuccedebãt. ALCV.
Nam de hoc caipha ioſephus refert q precio ſibi ſacer
dotiũ vni⁹ anni redemerit. ORI. Increpatur autem cai
phe prauitas in hoc quod dicitur: Põtifex anni illi⁹: quo
.ſ. noſter ſaluator exercuit miniſteriũ paſſionis: ⁊ tñ cuz
eẽt pontifex anni illi⁹ dixit eis: Uos neſcitis quicq̃: neq̃
cogitatis: q̃ expe. vo. vt vnus moriat hõ pro popu. ⁊ nõ
tota gens pereat. q. d. Uos ſedetis ⁊ adhuc ſegnius rem
attenditis: ſed attendatis vnius hominis ſalutẽ pro cõi re